

militær Orden, saa at der vilde være god og hurtig Hjælp, naar der skulde komme Ild. Der kunde jo ogsaa, selv om der ikke var Kaserne, komme Ild andetsteds fra. Naar der tales saa meget om Bygninger, der tage Synet bort fra Kronborg, saa maa man erindre, at der laa store Skibsværfter i Forveien. Da de bleve anlagte, da var Tiden til at gjøre Indsigelse imod, at man gik ind paa Kronborg Glacis og byggede Noget, der kunde tage Synet fra Slottet, men den lille Stole gjør virkelig ikke Noget til Sagen. Vædringsforslaget Nr. 125 gaar ud paa at negte det Beløb, der er forlangt for at kunne forøge Officersremonternes Antal fra 28 til 41. Det er et Spørgsmaal, der saa ofte er blevet omtalt her, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at det vilde være en økonomisk fornuftig Foranstaltning, som vilde betale sig i Længden, idet Officererne og navnlig Fodfolksofficererne derved vilde faae bedre, solidere tilredne Heste, end de nu kunne faae, hvilket kan være ønskeligt, da de ikke altid ere de bedste Kyttere. Smidlertid, naar man saalænge har kunnet lade sig nøie med 28 Remonter, maa man vel ogsaa kunne hjælpe sig i Fremtiden. Jeg skal derfor henstille Forslaget. Jeg kommer derefter til Vædringsforslaget Nr. 126. Det angaar en mindre Post, som jeg har troet at burde sætte op, fordi det har været forbundet med Vanskeligheder at faae Vædringsmateriellet for Søbefæstningen bestemt, navnlig paa den Tid af Aaret, hvor Øvelserne finde Sted. Vædringsforslaget Nr. 127 hænger sammen med en tilsvarende Post paa § 26. Jeg kan kun være Udvalget taknemlig for, at det har tiltraadt dette Forslag, da der i Virkeligheden er meget uheldige Forhold med Hensyn til Læge-tjenesten paa Søforterne. Jeg haaber, at de skulle stille sig gunstigere i Fremtiden. Vædringsforslaget under 128 er en gammel Konfliktspost fra 1884—85. Den angaar de saakaldte Skarpskydningsøvelser. Jeg kan ikke Andet end vedvarende hævde Betydningen af disse Øvelser, med Hensyn til hvilke man ikke skal være for kneben. Og efter de Forhandlinger, der fandt Sted om Befæstningsloovforslaget forleden, tør jeg tro at finde Tilslutning i saa Henseende fra enkelte Sider her i Salen, thi

der Lød Stemmer selv fra Modstandere af Regjeringen om, at den Hær, vi have, skal være godt øvet og i alt Fald kvalitativt staa ved Siden af dem, som vi kunne vente at faae imod os; men skal det blive Tilfældet, saa kommer det ikke mindst an paa en Fortjættelse af Skarpskydningsøvelserne, navnlig for Artilleriets Vedkommende. Det Vaaben, som jeg tror, skal give os væsenlig Støtte, naar vi en Gang faae en Krig igjen, er Artilleriet. Jeg siger ikke det, fordi jeg vil fremhæve Artilleriet fremfor Fodfolket; men det er bekjendt, at Artilleriet har en længere Tjenestetid; dets Tjenestetid staaer mindre fjern fra de udenlandske Hæres, og kunde vi faae lidt Midler til at faae Officererne øvede i Skydning, tror jeg, at Artilleriet vil være en fortrinlig Støtte for Hæren under en eventuel Krig, men denne Officers-Uddannelse i Skydning maa jeg ogsaa lægge en overordentlig Vægt paa. Naar der staaer i det første Punkt af Nr. 128: „b. Summen 35,500 nedsættes med 1400 Kr.“, er det selvfølgelig en Feiltagelse. Kontoen L. b. er en Konto, der i en længere Arrække ikke har været nedsat. Jeg skulde snarere tro, at det er Konto L. e. „Løhus- og Laboratorieudgifter“, som der menes; men det maa jeg bede taget under nærmere Overveielse. Hvad Arbejderne ved Husarkasernen angaar, er det en Selvfølge, at jeg gjerne skal være med til at vente og til ikke at lade reparere mere end absolut nødvendigt. Jeg betragter den her foreslaaede Regtelse som en Anthydning af, at man nøie vil overveie i Udvalget, om det ikke er paa Tide at begynde paa at bygge den nye Husarkaserne; den nuværende er jo i en saadan Tilstand, at den i høi Grad trænger til Afsløsning, og jeg kan ikke sige Andet med Hensyn til de 15,500 Kr., der foreslaas negtede, end at selv om jeg gaar ind paa den Nedsættelse, er det muligt, at jeg i Løbet af Aaret dog vil blive nødt til at bruge Noget paa Grund af indtrædende Omstændigheder. Forrige Aar var der Intet bevilget; men da blæste en Del af Planteværket ud til Grønningen om i en Storm, og det maatte man dog reparere, det kunde man ikke undlade at gjøre. Smidlertid skulle Reparationsarbejderne blive udsatte, saa vidt det kan gøres, i Haab om, at vi saa snart maa faae en ny Kaserne. Derefter følger der tre Poster, som jeg er taknemlig for